

Uchwała Nr 609/LIX/2014
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia 24 kwietnia 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Ostrołęki

Na podstawie art. 229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Stwierdza się, iż skarga Pana Jacka Henryka K. na działalność Prezydenta Miasta Ostrołęki jest nieuzasadniona.
2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1. zawiera załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Ostrołęki

Dariusz Maciak

**Załącznik do uchwały Nr 609/LIX/2014 Rady
Miasta Ostrołęki z dnia 24 kwietnia 2014 r.
w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność
Prezydenta Miasta Ostrołęki.**

W dniu 28 stycznia 2014 roku do Rady Miasta Ostrołęki wpłynęła skarga Pana Jacka Henryka K. Skarżący wnioskuje o wypłatę kwoty w wysokości 4.628 złotych wraz z odsetkami, zasądzonej przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny od Pani Beaty G. na jego rzecz z tytułu bezumownego korzystania z mieszkania przy ul. Partyzantów. Ponadto w dniu 10.02.2014 r. Pan K. przekazał do Rady Miasta pismo, w którym wraca do zagadnień już rozstrzygniętych uchwałą Nr 494/XLIX/2013 z dnia 26 września 2013 roku. W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Rada Miasta mając na uwadze powyższe stwierdza co następuje:

Wyrokiem sygn. akt I C 2/10 z dnia 26 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Ostrołęce orzekł eksmisję Pani Beaty G. z lokalu mieszkalnego, którego właścicielem jest Pan Jacek K. Jednocześnie Sąd uznał, że eksmitowanej wraz z dziećmi przysługuje prawo do lokalu socjalnego.

Prezydent Miasta Ostrołęki nie mógł wywiązać się z obowiązku zapewnienia lokalu socjalnego Pani Beacie G. z uwagi na brak mieszkań w zasobach miasta. Z tego tytułu w dniu 27 sierpnia 2013 roku wypłacił Panu Jackowi K. odszkodowanie.

Uprzednio pismem z dnia 23 sierpnia 2013r. Prezydent Miasta przedstawił Pani Beacie G. ofertę najmu lokalu socjalnego przy ulicy Padlewskiego. Lokal spełniał wymogi określone w art.2 ust.1 pkt.5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005r. Nr 31, poz.226 z późn. zm.).

Pani Beata G. powyższej oferty nie przyjęła. Swoją odmowę uzasadniła tym, że zmiana lokalizacji oraz środowiska miałaby niekorzystny wpływ na rozwój i zdrowie małoletnich dzieci. Prezydent Miasta przychylił się do prośby p. B.G. - pismem z dnia 11 grudnia 2013 r. zaproponował stronie zawarcie umowy najmu na lokal socjalny poł. przy ul. Kołobrzesckiej w Ostrołęce. Umowa najmu została zawarta.

Jak wynika z powyższego Miasto wywiązało się z Wyroku Sądu z dnia 26 kwietnia 2012r. tj. obowiązku zapewnienia lokalu socjalnego eksmitowanej.

Pismem z dnia 3 lutego 2014 r. Wiceprezydent Miasta Ostrołęki poinformował Pana Jacka K., że należności z wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce I Wydział Cywilny Sygn. Akt IC 643/13 z dnia 22 października 2013r. stanowią zobowiązanie do zapłaty przez Panią Beatę G., a nie tutejszy Urząd Miasta.

Należy zaznaczyć, że obowiązek miasta, o jakim mowa w art.18 ust.5 ustawy z 2001r. o ochronie praw lokatorów i mieszkaniowym zasobie gminy polega na złożeniu oferty wynajęcia lokalu socjalnego spełniającego wymagania określone w art.2 ust.1 pkt 5 tej ustawy osobie uprawnionej do niego z mocy wyroku. Miasto nie może przy tym zmusić uprawnionego, by przyjął ofertę, a przeniesienie go przy użyciu środków przymusu do zaoferowanego lokalu socjalnego zanim zamanifestuje on wolę zawarcia umowy najmu tego lokalu byłoby równoznaczne ze spowodowaniem zajęcia lokalu bez tytułu prawnego.

Taki pogląd występuje w orzecznictwie Sądu Najwyższego (Wyrok SN z dnia 23.11.2012r. I CSK 292/12).

Rada Miasta Ostrołęki mając na uwadze powyższe postanowiła uznać skargę za niezasadną. Ewentualnych roszczeń majątkowych w stosunku do miasta Ostrołęki skarżący powinien dochodzić na drodze postępowania przed sądem powszechnym.

Stosownie do art. 239 § 1. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.